

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1868_1422-txt-shoot-idm93.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Venner og Medarbejdere, som de alle er, der tager levende Del i, hvad her foregaaer, lad os lykønske Værket med den Stilhed, hvori det som en offentlig Hemmelighed Aar for Aar skrider frem paa det Jævne som paa det *Danske* i alle Maader; thi det var jo, hvad vi ønskede og spaaede Fruerburet paa Marielyst, da vi først sang, hvad vi nu alt den tredie Sommer gjentager: "*Loke* lister omkring, han hører vel Sangen, men seer ingen Ting". Nej han seer ingen Ting; thi her er slet intet Nyt at see. Karlene, som gik foran med Majløv i Hattene, de er forsvundne, og Pigerne, som nynne paa Guldsmykke-Sangen, mens de passe deres Dont, bruge deres Naal og lytte til løjerlige Sagn fra gamle Dage, de røber ingenlunde, men skjuler, hvad der er igjære her i dejligst Vang og Vænge, lukt med Bølgen blaa, og som først kommer for en Dag, naar de unge Karle bære Blus, fulgte af Pigeskaren til Høstgildet, hvor der skal dandses til den lyse Morgen, og vi kan frit tale højt derom, thi vel hører *Loke* det altsammen, men han troer ikke et Ord deraf; han er selv en Lurendrejer, som altid slaaer paa Vognen, naar han mener Hestene, og det samme troer han om os og bryder forgjæves sit Hoved med, hvad vi dog egenlig kan mene med de Majløv og den Guldsmykke-Sang, vi vil forvilde ham med.

De skal derfor slet ikke være bange, men kun gjøre dem saa glade og lystige med hverandre de lange Sommerdage, som de unge Piger hos os har længe havt Ord for ypperlig at forstaae; thi det er den hele Hemmelighed, som offentlig forberedes, at alle de sure Muler, som man saa længe har samlet paa og slaaet fast, de skal afløses af uskyldig Glæde, og det er, hvad *Loke* aldrig vil tro, om han end seer det for sine Øjne, thi det er ham nok, at han véd, den gamle Hospitals Præst har ogsaa her en Finger i Spillet, saa følger det, mener han, af sig selv, at det er kun Sorg og Bedrøvelse, det Hele gaaer ud paa, og i den Tro lader vi ham gjerne blive.